

ת"פ 41737/12/19 - מדינת ישראל נגד אל-חי רועי מלאכי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 41737-12-19 מדינת ישראל נ' מלאכי

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד אבישי דויטש
נגד
הנאשם אל-חי רועי מלאכי
ע"י עו"ד שי שורר

גזר דין

1. ב-29.4.2019 עוכב הנאשם במחסום משטרה בשל נהיגה בניגוד לכיוון התנועה. כאשר פתח הנאשם את חלון מכוניתו הריח השוטר שערכב אותו ריח חזק של קנביס, וביקש מן הנאשם שימסור לו את הסמים המצויים במכוניתו. הנאשם השתהה ארוכות בתגובתו, אך לבסוף מסר לשוטר שקית קניות רב פעמית ובתוכה כ-240 גרם קנביס מחולקים ל-6 שקיות ניילון. ברשותו של הנאשם נתפסו גם 12,000 ₪ במזומן. הנאשם הודה בחקירתו במשטרה בהחזקת הסמים, וטען שהחזיק בהם לצריכה עצמית. התביעה הגישה נגדו כתב אישום המייחס לו את הסמים שלא לצריכה עצמית. בתחילה הודה הנאשם בבית המשפט בהחזקת הסמים, אך טען שעשה זאת לצריכה עצמית. בהמשך ביקשו סניגוריו לאפשר לנאשם לחזור מן ההודאה על מנת שיוכלו לטעון שהסמים נתפסו שלא כדין, אך גם לאחר שאפשרתי לנאשם לחזור מהודאתו הוא העיד במשפט ואישר שהחזיק את הסמים, תוך שהוא עומד על כך שעשה זאת לצריכה עצמית. בסיום שמיעת הראיות דחיתי את טענות הנאשם בקשר לקבילות הראיות וקבעתי שהוא לא הצליח לסתור את החזקה שהסמים הוחזקו שלא לצריכה עצמית. לפיכך, הרשעתי בהחזקת 240 גרם קנביס שלא לצריכה עצמית.

2. במעשהו פגע הנאשם במאבק שמנהלת המדינה בהפצת חומרים משני תודעה ובשימוש בחומרים אלו. הפגיעה הייתה ממשית.

3. התובע טען כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר של מספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. לתמיכה בעמדתו זו הפנה התובע לת"פ (באר שבע) 14656-12-20 **מדינת ישראל נ' פאדי אלעלאון** (10.3.2021). באותו תיק נדון עניינו של מי שהחזיק כ-460 גרם קנביס שלא לצריכה עצמית, ונקבע מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנה התובע לת"פ (ראשון לציון) **מדינת ישראל נ' עמי אילוז** (15.2.2022). באותו תיק נדון עניינו של מי שהחזיק כ-95 גרם קנביס במכוניתו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם זהה לעתירת התובע בתיק שבפניי.

4. הסיגור טען כי מתחם העונש ההולם נע בין קנס למאסר על תנאי, אך פסקי הדין שהגיש לא תמכו בטענתו זו. כך למשל בת"פ (רמלה) 47820-11-15 **מדינת ישראל נ' חיים יצחק שיינר** (2.1.2020) נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי ושל"ץ ל-24 חודשי מאסר בפועל למי שהחזיקו בביתם כ-220 גרם קנביס. בת"פ (ירושלים) 60525-06-18 **מדינת ישראל נ' אביב כהן** (2.1.2020), שבו נדון עניינו של מי שהחזיק במכונתו כ-260 גרם קנביס, בית המשפט קבע גם בתיק זה שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי שלצדו של"ץ לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בת"פ (תל אביב) 9381-04-19 **מדינת ישראל נ' רועי ביטון** (20.12.2020) נדון עניינו של מי שהחזיק בביתו 325 גרם קנביס. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בצד המאסר המותנה פסק בית המשפט לנאשם 100 שעות של"ץ.

5. לשם קביעת רמת הענישה הנוהגת אתיחס להלן למספר פסקי דין שניתנו בשנים האחרונות במחוז תל אביב בעבירות דומות לזו שבתיק שבפניי. כך למשל בעפ"ג (תל אביב) **אלעד קסלר נ' מדינת ישראל** (1.12.2021) נדחה בבית המשפט המחוזי ערעורו של מי שהורשע בהחזקת 230 גרם קנביס, ובית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שבין מאסר על תנאי בתוספת של"ץ לבין 18 חודשי מאסר בפועל. רע"פ שהוגש באותו תיק נדחה אף הוא (רע"פ 8759/21 **אלעד קסלר נ' מדינת ישראל** (23.12.2021)). בת"פ (תל אביב) 59619-10-20 **מדינת ישראל נ' שפי קרופניק** (5.12.2021) נדון עניינו של מי שהחזיק במכונתו בשתי פלטות חשיש במשקל כולל של כ-180 גרם, ובצד משקל אלקטרוני וסכין יפני. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי שלצדו של"ץ ועד 10 חודשי מאסר בפועל. בת"פ (תל אביב) 42810-09-21 **מדינת ישראל נ' לירן מחני** (15.02.2022) של מי שהחזיק במכונתו כ-230 גרם קנביס. בית המשפט קבע גם בתיק זה שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי שלצדו של"ץ לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

6. לנוכח נסיבות ביצוע העבירה בתיק שבפניי שעיקרן כמות הסם, סוגו, מקום החזקתו ואופן החזקתו, היקף הפגיעה בערכים המוגנים ורמת הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי שלצדו של"ץ לבין 8 חודשים מאסר בפועל. יש לציין בהקשר זה שאמנם יחסו של המחוקק לקנביס השתנה בשנים האחרונות, ובהתאם לכך ירדה רמת הענישה בעבירות הקשורות לסם זה, אך החזקת קנביס שלא לצריכה עצמית עדיין מסווגת כעבירת פשע חמור שעונשה המרבי 20 שנות מאסר, ובכך יש הצדקה נוספת לכך שגם בקצהו התחתון של מתחם העונש ההולם בתיק שבפניי מצוי רכיב עונשי ממשי של"ץ ולא מאסר על תנאי בלבד.

7. התובע טען שעונשו של הנאשם צריך להיות ממוקם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, בעוד הסיגור טען שיש לבטל את הרשעת הנאשם, כיוון שהרשעה עתידה לפגוע בפרנסתו.

8. לדברי הנאשם וסיגורו הנאשם עובד בחברה הנותנת שירותים לנמלים, למוסדות בטחוניים ולמשרד הביטחון והרשעה פלילית תצמצם את יכולתו של הנאשם לפעול במסגרת החברה. הנאשם וסיגורו הציגו ראיות לכך שהנאשם עובד באופן סדיר בחברה, אך לא הציגו ראיה כלשהי שתתמוך בטענתם שהרשעה פלילית עלולה לפגוע בעבודתו של הנאשם בחברה.

9. כידוע, הכלל הוא ש"משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם"^[1], וסיומו של תיק במקרה כזה ללא הרשעה הוא חריג לכלל שיש לנקוט בו "רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדיון לבין חומרתה של העבירה"^[2] - זאת, כאשר מתמלאים שני תנאים: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה"^[3]. עם השנים השתרשה בפסיקה גישה שלפיה "על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה"^[4]. הפסיקה גם הכירה בכך שמתקיים יחס בין שני התנאים לסיום תיק ללא הרשעה במובן ש"ככל שהעבירה שעבר הנאשם ונסיבות ביצועה הן ברף הנמוך, כך פוחת האינטרס הציבורי שבהרשעה. כפועל יוצא, ניתן להקל על הנטל המוטל על כתפי הנאשם להראות את עצמת הפגיעה שתיגרם לו כתוצאה מן ההרשעה כתנאי לאי הרשעתו בדיון"^[5].

10. לנוכח מתחם העונש ההולם שקבעתי בהסתמך על רמת הענישה הנוהגת בריא כי מעשה העבירה שבו הורשע הנאשם מאפשר סיומו של התיק ללא הרשעה. עם זאת, הנאשם שלא הציג כל ראיה שתתמוך בטענתו שהרשעה תפגע בתעסוקתו כלל לא התקרב לרמה הראייתית הנדרשת לשם הוכחה שהרשעה פלילית תפגע פגיעה לא מידתית בשיקומו. לפיכך, אין מקום לבטל את הרשעתו. אינני מוצא שפגמים בעבודת המשטרה בתיק זה מצדיקים את ביטול ההרשעה כטענת הסניגור.

11. הנאשם בשנות השלושים לחייו, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשלושה ועובד בצורה מסודרת. בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, ותיאר את הקשיים שחווה מאז שעבר את העבירה. בהתחשב בכל אלה אני מוצא כי יש מקום להטיל עליו עונש שבקצה התחתון של מתחם העונש ההולם.

12. לפיכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ב. 100 שעות של"ץ לפי התוכנית שבנה שירות המבחן.

ג. 6 חודשי פסילת רשיון על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ד. קנס בסך 3,000 ₪. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.3.2023.

13. על מנת שלא לפגוע בפרנסת הנאשם ובמשפחתו מעבר למידה הראויה החלטתי שלא לגזור על הנאשם פסילת עמוד 3

רשיון בפועל.

14. בהתאם לעתירת התביעה בכתב האישום ולנוכח אופי העבירה שבה הורשע הנאשם, אני מכריז על הנאשם כסוחר סמים ומורה לחלט את 12,000 השקלים שנתפסו ברשותו. בצד זאת אני מורה להשמיד את הסמים שנתפסו ואת אריזותיהם (התביעה תיקח את מוצג ת/9 ממזכירות בית המשפט לשם כך). טלפון שנתפס יוחזר לנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, 10 בינואר 2023, במעמד הצדדים.

אם נותר פיקדון בתיק זה או בתיק מעצר הקשור אליו ולא הוטל על הכסף עיקול ואין מניעה חוקית אחרת להחזירו, תחזירו המזכירות לנאשם.

ניתן לשלם את הקנס החל מעוד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il

ב. בטלפון - *35592, 072-2055000

ג. במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות

[1] ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.1997)

[2] ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (21.8.1985)

[3] ע"פ כתב הנ"ל

[4] רע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014)

[5] רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי (10.9.2013).